

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4751/2021
30.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле - противтужене АА из ..., са боравиштем у Републици ..., чији је пуномоћник Зоран Окука, адвокат у ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Шинжар, адвокат у ..., ради развода брака и супружанског издржавања, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 149/21 од 02.06.2021. године, у седници већа од 30.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог - противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 149/21 од 02.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог - противтужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу, Судске јединице у Белој Цркви, П2 356/19 од 16.11.2020. године, ставом првим изреке, разведен је брак парничних странака; ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев да се обавезе тужила - противтужена (у даљем тексту: тужила) да туженом - противтужиоцу (у даљем тексту: тужени) на име супружанског издржавања плаћа месечно 300,00 евра у динарској противвредности док за то постоје законски услови, доспеле, а неисплаћене износе одједном са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, а будуће до 10. у месецу за текући месец, у случају доласка у доцњу са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате; ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 149/21 од 02.06.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у другом и трећем ставу изреке, утврђено да је жалба туженог повучена у односу на први став изреке првостепене пресуде и одређено да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су склопиле брак 1985. године. Заједница живота је престала 2015. године када је тужила отишла да живи и ради у Републици Тужила је радила до 05.02.2020. године, а од тада је корисник социјалног осигурања у износу од 1.090,00 евра месечно. Тужила живи у Месечни трошкови тужиље износе за закупнину 450,00 евра, за комуналне трошкове 150,00 евра, за храну и средства за хигијену 300,00 евра и за лекове 70,00 евра.

Тужени је корисник инвалидске пензије у износу од 15.000,00 динара месечно, Живи у ... у викендици коју је тужила купила њиховој заједничкој кћерки. Тужени је власник пољопривредне механизације чија је вредност 50.000,00 - 100.000,00 евра. Трошкови живота туженог износе 20.000,00 динара месечно.

Тужени и његова мајка су 29.11.2016. године сву своју непокретну имовину поклонили заједничком сину странака ВВ који је до 2019. године, у складу са усменим договором, туженом исплаћивао по 150,00 евра месечно. Против ВВ је покренута парница ради побијања дужникових правних радњи због дугова туженог у износу од 2.000.000,00 динара, након чега је престао да исплаћује туженом поменути износ.

Према становишту нижестепених судова, противтужбени захтев није основан јер је тужени корисник инвалидске пензије и власник покретне имовине велике вредности, а тужила није у могућности да доприноси супружанском издржавању с обзиром на висину месечних примања и трошкове живота.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Побијаном пресудом тужбени захтев је одбијен на основу правилне примене чланова 151. става 1. и 160. Породичног закона. Тужени има довољно средстава за издржавање с обзиром на то да је корисник инвалидске пензије и власник пољопривредне механизације веће вредности. Тужени је поклонио сину пољопривредно земљиште, али то не подразумева обавезу туженог да му поклони и механизацију за обраду земље у ситуацији када би то онемогућило задовољење основних животних потреба туженог. Истовремено приходи и трошкови тужиље не онемогућавају тужиљи да издржава туженог, све и када тужени не би имао довољно средстава за издржавање јер би у тој ситуацији тужила била дужна да доприноси издржавању туженог само сразмерно својим могућностима.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у овом поступку.

Председник већа – судија

др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић